

[Kent Kirk]

Dér kan vi da i vid udstrækning følge de tanker, som statsministeren også har været inde på i sin tale. Vi mener, det er rigtigt, at når Kommissionen fremlægger sine forslag, må og skal Folketingets Markedsudvalg have et faktisk notat, men det skal gerne være et notat, der er udarbejdet på en sådan måde, at der også er politisk stillingtagen til Kommissionens forslag. Vi vil altså sikre os, at den ansvarlige ressortminister også inddrages i det forslag, som Kommissionen har lagt frem, og giver sine meldinger om, hvorledes regeringen stiller sig til det. Og så må det selvfølgelig være op til de enkelte partier i Folketingets Markedsudvalg, om de allerede på det tidspunkt vil begynde at foretage sig noget.

Det andet problem, som jeg mener vi er nødt til at tage fat i – men som er lidt sværere, fordi det helt klart er et rent regeringsanliggende – er spørgsmålet om, hvornår EU-specialudvalgene i de respektive ministerier skal inddrages. Jeg mener, at de bliver inddraget alt for sent i dag. Der sidder eksperter i specialudvalgene, som kan give gode råd – nødvendigvis ikke af politisk karakter, men gode faktuelle råd – til den til enhver tid siddende regering, og jeg mener, at vi er nødt til at få de råd frem til regeringen på et tidligere tidspunkt. Derfor er det nødvendigt – og jeg vil gerne spørge statsministeren, om han vil tage initiativ til det – at vi får inddraget de respektive specialudvalg tidligere i selve behandlingen af kommissionsforslagene, så det ikke, som det faktisk sker i dag, først sker dagen før Markedsudvalget skal mødes og tage stilling til tingene.

Det næste, jeg mener er vigtigt, som statsministeren også var inde på, er spørgsmålet om, hvordan vi sikrer os, at Europa-Parlamentet – i hvert fald de danske medlemmer af Europa-Parlamentet – får de nødvendige politiske signaler fra regeringen i Danmark. Dér vil det være nyttigt, hvis det faktuelle notat, som vi får tilstillet i Folketingets Markedsudvalg, kan blive fremsendt på så tidligt et tidspunkt, at man også kan bruge det i behandlingen i Europa-Parlamentet.

Det er de ting, vi kan gøre, og de ting, vi kan bede regeringen om at gøre i forhold til Folketinget; men jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at selv om vi nu beder om denne ændring af proceduren, så hjælper det jo ikke noget, hvis ikke de enkelte ressortministre er me-

get, meget omhyggelige med, hvad det er for nogle forslag, Kommissionen lægger frem, og hvordan de videre skal behandles. Det er regeringens ansvar, det er den enkelte ministers ansvar at sikre, at de danske interesser varetages optimalt, og det er kun den enkelte minister, der kan sikre et godt forhandlingsgrundlag. Vi kan give gode råd, og vi kan give politiske retningslinjer – og vi vil meget gerne inddrages tidligere, så vi kan give de gode råd – men det er i sidste ende regeringens ansvar. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om han vil sikre, at enhver minister, der har sager, der behandles i EU's Ministerråd, også går ind i de sager på så tidligt et tidspunkt, at de danske interesser varetages optimalt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ja, jeg kan jo passende starte med at takke hr. Kent Kirk for rosen.

Men ellers vil jeg sige, at vi jo af indlysende grunde har en forskellig interesse ved placering af ansvaret for, at det er gået galt. Hr. Kent Kirk prøver jo at placere det hos rødkløveret, og det er forståeligt nok; jeg har ikke den samme interesse, og det er formentlig også oplagt nok. Og i øvrigt synes jeg, at vi skal stoppe diskussionen om det – for min skyld gerne i hvert fald.

Når jeg gerne har villet fremdrage farvestofdirektivet, så er det for at sige, at den grundlæggende fejl faktisk sker under KV-regeringen, idet der sker en forkert placering, der gør, at det politiske øje på sagen forsvinder, al den stund det klasseres som mindre vigtigt – og det sker allerede 1. januar 1992 for farvestofdirektivets vedkommende – og det vil sige, at der i en meget lang periode simpelt hen ikke har været tilstrækkelig fokus på det, heller ikke fra KV-regeringen. Derfor er der tale om, at alle måske har et medansvar i det her, men der er i hvert fald også tale om et ansvar i KV-regeringen. Det er fortsat ikke opklaret, hvordan den fejl sker, og noget må under alle omstændigheder være sket i KV-regerings tid.

Og navnlig er det interessant i lyset af, at KVR-regeringen – hvis vi nu endelig skal gå tilbage til disse regeringer – jo faktisk sagde, at det var en utrolig vigtig sag. KV-regeringen – kan man så have mistanke om – gør det til en mindre vigtig sag. Det synes jeg at man også